

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 5C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113213673
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113213673.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci navrhovateľa: X. Q., bytom C. XX, D. proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, Bratislava, o zaplatenie náhrady škody vo výške 451,80 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 451,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 23.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 27 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.4.2013 domáhal zaplatenia 451,80 Eur s príslušenstvom pôvodne voči Magistrátu hlavného mesta SR, neskôr na základe návrhu navrhovateľa na pribratie účastníka na strane odporcu doručeného súdu dňa 21.06.2013, pripusteného uznesením súdu zo dňa 2.7.2013, č.k. 5C/105/2013-17, ktorým zároveň súd pre nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania zastavil konanie voči Magistrátu hlavného mesta SR, voči odporcovi.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 8.2.2013 v čase o 19.30 hod. viedol motorové vozidlo továrenskej značky K., triedy O. XXX P., rok výroby XXXX po cestnej komunikácii - vetve E. - most Q., kde asi v prvej tretine dĺžky trasy padlo pravé koleso vozidla do výtlku s hĺbkou cca 7 cm, z dôvodu ktorého došlo k jeho poškodeniu, čím došlo k škodovej udalosti v cestnej premávke podľa § 64 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a nakoľko jej príčinou bola nepredvídateľná závada v zjazdnosti komunikácie - výtlk v pravom jazdnom pruhu zodpovedá za ňu podľa § 43 zákona o cestnej premávke správca cestnej komunikácie teda odporca. Odporca, resp. jeho poverený zamestnanec bol navrhovateľom privolaný na miesto škodovej udalosti, ktorý za prítomnosti polície vinu uznal, o čom svedčí Záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo dňa 8.2.2013 spísaný políciou. Navrhovateľ si následne nechal motorové vozidlo opraviť, za čo mu opravca dňa 20.2.2013 vystavil faktúru vo výške 451,80 Eur. Z dôvodu, že odporca ako vyplýva z jeho písomného vyjadrenia doručeného navrhovateľovi dňa 13.3.2013 napriek písomnej výzve navrhovateľa škodu vzniknutú na vozidle nezaplatil, čo odôvodnil tým, že pre uznanie nároku potrebuje rozhodnutie súdu, nezostávalo navrhovateľovi iné ako obrátiť sa s nárokom na súd.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.9.2013, v ktorom žiadal konanie pre nedostatok procesnej subjektivity odporcu pôvodne označeného ako Magistrát hlavného mesta SR

v zmysle § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastaviť. Ďalej namietal, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že je vlastníkom motorového vozidla, na ktorom mala byť navrhovateľovi spôsobená škoda a tiež nepredložil faktúru za vykonanú opravu.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, ktoré vykonal výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcu, výsluchom svedka X.. O. D., oboznámením s listinnými dokladmi založenými v spise, najmä záznamom o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo dňa 8.2.2013, fotokópiou zoznamu zvolených položiek, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.2.2013, osvedčenie o evidencii vozidla, zákazkový list č. XXXXX zo dňa 15.2.2013, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu a všetko, čo inak v konaní vyšlo najavo (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a vyjadrení odporcu z hľadiska skutočností, ktoré považoval za nesporné. Zároveň súd poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť potrebné dôkazy, ktoré v konaní žiadajú vykonať, a to písomne v predvolaní na pojednávanie

Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním teda súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a vzhľadom na charakter sporového konania uzavrel, že nie je opodstatnené výnimočne nariaďovať ďalšie dokazovanie nad rámec dôkaznej aktivity účastníkov, nakoľko považoval skutkový stav za dostatočný pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu a vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.).

V konaní potom čo navrhovateľ predložil súdu osvedčenie o evidencii vozidla továrenskej značky K. D. triedy O. XXX P., E. D. XXXVV, z ktorého vyplynulo, že navrhovateľ je vlastníkom predmetného motorového vozidla táto skutočnosť viac nebola sporná. Sporný medzi účastníkmi nebol ani skutkový dej škodovej udalosti a okolnosti, za ktorých ku nej došlo a napokon ani rozsah škody spôsobenej na vozidle. Odporca v konaní nespochybňoval ani otázku jeho zodpovednosti ako správcu komunikácie za spôsobenú škodu, bránil sa len tým, že by súd mal vzhľadom na vek vozidla (rok výroby XXXX.) zohľadniť amortizáciu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle citovaného ustanovenia je na vznik zodpovednosti za škodu potrebné súčasné splnenie štyroch predpokladov: 1.) porušenie právnej povinnosti, 2.) vznik škody, 3.) príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou a 4.) zavinenie.

Podľa § 64 ods. 1 citovaného zákona, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrtí alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, sa za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,

b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia alebo

c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

Súd na základe vykonaného dokazovania udalostí, v dôsledku ktorej došlo k vzniku škody na vozidle navrhovateľa posúdil v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke ako škodovú udalosť, za ktorú zodpovedá odporca ako správca cesty vo vlastníctve štátu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko porušil svoju právnu povinnosť správcu cestnej komunikácie podľa § 9 ods. 1 cestného zákona (zákon č. 135/161 Zb.), bez prieťahov odstraňovať závady v zjazdnosti ciest a vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií.

Zodpovednosť správcu cestnej komunikácie, ktorým je v danom prípade odporca, ktorý svoje postavenie správcu v konaní ani nespochybňoval je upravená v ust. § 9a ods. 2 cestného zákona, v zmysle ktorého správcovia diaľnic a ciest zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukáže, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

Cestný zákon upravujúci v uvedenom ustanovení zodpovednosť správcu komunikácie za škodu je vo vzťahu k ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka špeciálnym predpisom. Predpokladom zodpovednosti správcu komunikácie za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona je závada v zjazdnosti komunikácie ako príčina vzniku škody. Závadou v zjazdnosti treba rozumieť takú zmenu (zhoršenie) zjazdnosti komunikácie, ktorá je síce odstrániteľná bežnou údržbou, no svojím charakterom sa natoľko vymyká stavebnému stavu a dopravno-technickému stavu pozemnej komunikácie a poveternostným vplyvom, že vodič ani pri obozretnej jazde, rešpektujúcej stav komunikácie či prípadné dôsledky poveternostných vplyvov, nemôže jej výskyt predpokladať a účinne reagovať pri riadení vozidla tak, aby závada neovplyvnila jeho jazdu a nevznikla tým škoda. V danom prípade zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti spísaného dňa 8.2.2013 diaľničným oddelením Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava, č. KRPZ-BA-KDI4-5-051/2013 za prítomnosti zástupcu odporcu vyplynulo, že príslušný útvar polície uzavrel udalosť ako škodovú udalosť nezavinenu vodičom, pričom miesto udalosti bolo následne zabezpečené osadením značky 3x Z4. Závadou zjazdnosti cestnej komunikácie, ktorú odporca napriek povinnosti podľa § 9 ods. 1 cestného zákona neodstránil a ktorá bola bezprostrednou príčinou vzniku škody na majetku navrhovateľa bol, ako vyplýva z uvedeného záznamu výtlk na ceste. Odporca žiadnu z uvedených skutočností ako už súd vyššie uviedol v konaní nenamietal a svojej zodpovednosti sa nebránil.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Pokiaľ ide o námietku odporcu týkajúcu sa zohľadnenia amortizácie, v zmysle nálezu Ústavného súdu ČR, sp. zn. II ÚS 2221/2007 zo dňa 19.03.2008 ak je za škodu považovaná ujma, ktorá bola spôsobená v majetkovej sfére poškodeného, a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí i rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých nutných prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť na obnovenie pôvodného majetkového stavu, v danom prípade k oprave vozidla tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Pokiaľ obnovenie pôvodného majetkového stavu nie je možné inak ako za použitia nových náhradných dielov, oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na

poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať oproti škodcovi. Je potrebné prihliadať i na to, že v prípade „havarovaného“ vozidla, i keď opraveného novými náhradnými dielmi, je jeho skutočná hodnota vždy nižšia ako pôvodná hodnota používaného vozidla. V neposlednom rade je treba vziať do úvahy i to, že poškodenému bolo v podstate ono diskutabilné „zhodnotenie“ vozidla protiprávnym konaním vnútené. V dôsledku škodovej udalosti sa dostáva do situácie, že hoci na rozdiel od vinníka škody si počínal v súlade s právom (neporušil dopravné predpisy), je nútený vynaložiť zo svojho značnú čiastku na to, aby svoje vozidlo mohol vôbec používať ako pred škodovou udalosťou.

Poukazujúc na uvedené súd sa nestotožnil s názorom odporcu, podľa ktorého pri určení výšky škody na vozidle navrhovateľa je vzhľadom na vek vozidla potrebné prihliadnuť na amortizáciu. Amortizáciu by totiž bolo potrebné zohľadniť v prípade určenia celkovej hodnoty motorového vozidla, v danom prípade však ide o náhradu škody spočívajúcej v zmenšení majetku navrhovateľa o prostriedky vynaložené na uvedenie veci do stavu pred škodovou udalosťou, predovšetkým jeho opätovné sprevádzkovanie a možnosť ďalšieho užívania. Z hľadiska právnej istoty a princípov právneho štátu nie je zároveň možné spravodlivo požadovať od poškodeného, aby znášal náklady spojené s opravou motorového vozidla v prípade, že si počínal v súlade s právom a škodovú udalosť nezavinil, nie je totiž možné preniesť úhradu nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a neodôvodnene znevýhodňovať toho kto škodu kto za škodu zodpovedá pred poškodeným.

Pri určení výšky náhrady škody súd vychádzal z listinných dôkazov založených do súdneho spisu navrhovateľom, a to zákazkového listu č. XXXXX zo dňa 15.2.2013, zoznamu zvolených položiek vystaveného opravcom dňa 20.2.2013 zo dňa 20.2.2013, faktúry č. XXXXXXXXXXXX vystavenej na sumu 451,80 Eur opravcom spoločnosťou ARP, s.r.o. dňa 20.2.2013, ktorých obsah odporca v konaní nespochybnil a súd ich preto ako také posúdil ako nesporné.

Rozsah poškodenia motorového vozidla a účelnosť vynaložených nákladov na opravu bol v konaní potvrdený aj svedeckou výpoveďou svedka X.. O. D., zástupcu spoločnosti ARP, s.r.o., ktorá vykonala opravu motorového vozidla, ktorý okrem iného uviedol, že pokiaľ by bola oprava vykonávaná v autorizovanom servise značky K. bola by cena omnoho vyššia.

Na základe vykonaného dokazovania v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súd dospel k záveru, že výška nákladov na opravu motorového vozidla, ktoré bolo potrebné vynaložiť na jeho uvedenie do pôvodného stavu predstavovala sumu 451,80 eur, ktorú navrhovateľ na základe uvedenej faktúry zaplatil dňa 22.10.2013, čo v konaní sporné nebolo, v nadväznosti na čo súd s poukazom na všetky uvedené dôvody usúdil, že navrhovateľovi patrí právo na náhradu škody vo výške 451,80 Eur odporcom.

V súlade s uvedeným súd teda uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 451,80 Eur titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% za obdobie od 23.10.2013 do zaplatenia, nakoľko súd ustálil že odporca sa dostal do omeškania dňom 22.10.2013, teda nasledujúci deň potom ako navrhovateľ uhradil faktúru za opravu motorového vozidla a vznikla mu tak škoda v uvedenom rozsahu.

Ako už bolo uvedené odporca sa s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka, vo výške podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Súd zamietol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti, teda o zaplatenie úroku z omeškania za obdobie od 14.3.2013 do 22.10.2013, nakoľko z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľovi vznikla škoda až dňa 22.10.2013, ktorým sa dlh odporcu voči navrhovateľovi stal splatným a odporca sa tak neuhradením dlhu dostal dňa 23.10.2013 do omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 27 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 / uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.